

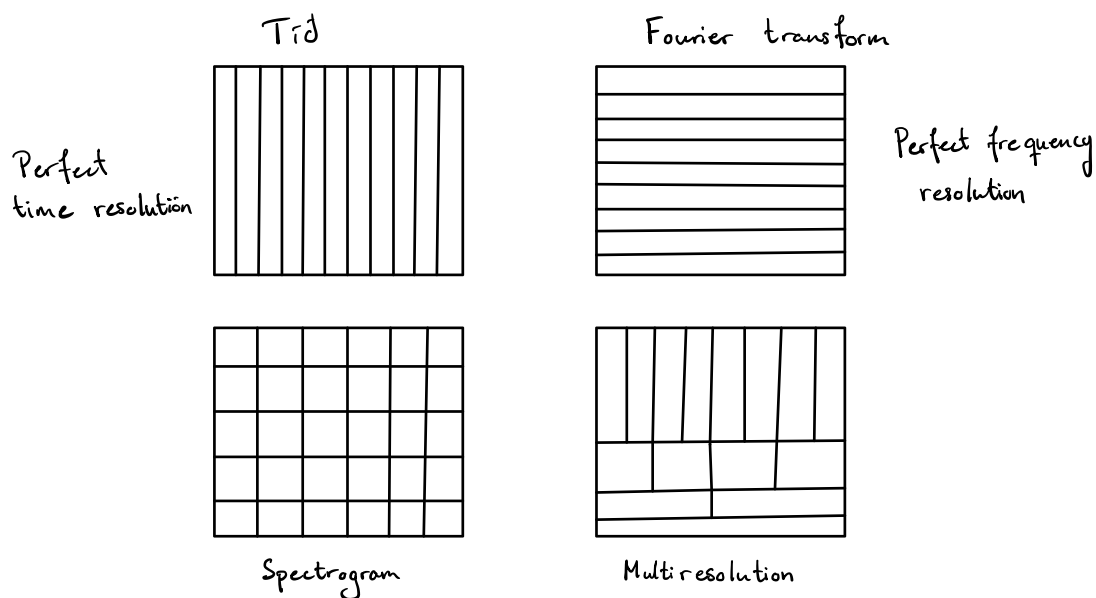
Wavelets, fyrst og fremst hvi hesi eru smart.

Heisenberg uncertainty principle.

Time domain \longleftrightarrow Frequency domain

$$\left(\int_{-\infty}^{\infty} x^2 |f(x)|^2 dx \right) \left(\int_{-\infty}^{\infty} \omega^2 |\hat{f}(\omega)|^2 d\omega \right) \geq \frac{1}{16\pi^2}$$

Resolution:

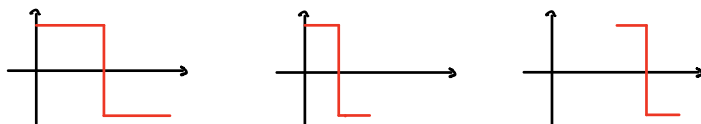
Wavelets

Við wavelets kunnu vit gera multiresolution analysis. Tæknin er at gera stuttliðdar bylgjur og fáa upplýsni í bæði tíð og frekvens.

Haar wavelettið kom fyrst í ~1910, men fyrst í 1980'ini kom rull á.

$$\text{Haar: } \psi(x) = \begin{cases} 1 & , 0 \leq x < \frac{1}{2}, \\ -1 & , \frac{1}{2} \leq x < 1, \\ 0 & , \text{annars.} \end{cases}$$

Her kallast ψ fyrri móðurwavelet og $\psi_{j,k}(x) = 2^{j/2} \psi(2^j x - k)$, $j, k \in \mathbb{Z}$, eru dóttur wavelets.

Hesi wavelets ψ og $\psi_{j,k}$ eru eitt system, sum er basis fyri L^2 , men hérafturat eru nógvir fyrirminir nú, tí bylgjurar hava kompakta stuðul. Wavelets yvirtaka nóg av tí, sum vit annars brúka FFT til. Nøgdin av data sum er neyðug er nóg minni og kann justerast alt eftir signalstyrkju.

$$\psi_{a,b}(t) = \frac{1}{\sqrt{a}} \psi\left(\frac{t-b}{a}\right)$$

er ein ekvivalentur máti at skriva dótturwavelets.

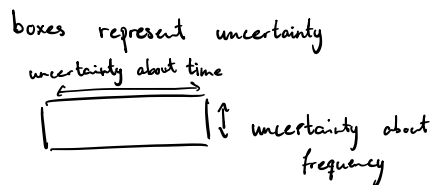
Wavelet Transformationin er nú givin við innara produktinum

$$\mathcal{W}_\psi(f)(a,b) = \langle f, \psi_{a,b} \rangle = \int_{-\infty}^{\infty} f(t) \overline{\psi_{a,b}(t)} dt,$$

sum er kontinuert fyri $a,b \in \mathbb{R}$. Diskreta útgávan hevur $\psi_{j,k}(t) = \frac{1}{a^j} \psi\left(\frac{t-kb}{a^j}\right)$. Vit hava tishil

$$f(t) = \sum_{j,k=-\infty}^{\infty} \langle f(t), \psi_{j,k}(t) \rangle \psi_{j,k}(t).$$

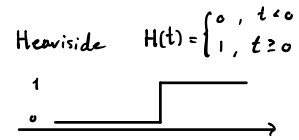
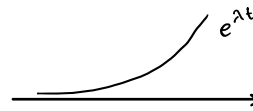
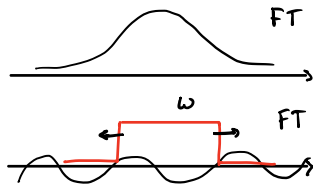
Fyrirminir og vassar: Scalogram hava ikki fulla upplýsni. Kassarnir lýsa óvissu.

Wavelets eru stuttlivdar bylgjur. Per konstruktion hava tær kompakta stuðul, tvs. mongdin, har $\psi_{j,k} \neq 0$ er ein avmarkað og lukkað mongd $[a,b]$. Tæð er av tí sama lættari í sjálvni nøgdini av útrokningum.

Laplace Transformatiónin

Ein generalisering af Fourier Transformatiónini, so at vit kunnu transformera funktiónir, sum ikki doyggja út. Tvs. nýtist ikki at vera $L^2(\mathbb{R})$.

Laplace: PDE \rightarrow ODE
ODE \rightarrow alg. líning

Falda $f(t)$ við $e^{-\gamma t} H(t)$, so at $f(t) e^{-\gamma t} H(t) \rightarrow 0$ tá $t \rightarrow \infty$.

$$F(t) = f(t) e^{-\gamma t} H(t) = \begin{cases} 0, & t < 0 \\ f(t) e^{-\gamma t}, & t \geq 0 \end{cases} \quad \text{Her er } e^{-\gamma t} \text{ ein "nóg" stabil dempanði funktión.}$$

$$\begin{aligned} \hat{F}(\omega) &= \int_{-\infty}^{\infty} F(t) e^{-i\omega t} dt = \int_0^{\infty} f(t) e^{-\gamma t} e^{-i\omega t} dt \\ &= \int_0^{\infty} f(t) e^{-(\gamma+i\omega)t} dt, \quad s = \gamma+i\omega \\ &= \int_0^{\infty} f(t) e^{st} dt. \end{aligned}$$

Laplace Transformatiónin er ein eitt-síðað vektad Fourier Transformatión.

$$\bar{f}(s) = \int_0^{\infty} f(t) e^{st} dt \quad \mathcal{L} \text{ verður eisini brúkt.}$$

Inversa transformatiónin verður

$$\begin{aligned} f(t) &= e^{\gamma t} F(t) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} e^{st} \hat{F}(\omega) e^{i\omega t} d\omega \\ &= \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \bar{f}(s) e^{(\gamma+i\omega)t} d\omega, \quad s = \gamma+i\omega \\ &= \frac{1}{2\pi i} \int_{\gamma-i\infty}^{\gamma+i\infty} \bar{f}(s) e^{st} ds \end{aligned} \quad \begin{aligned} ds &= i d\omega \Rightarrow d\omega = \frac{1}{i} ds \end{aligned}$$

Hetta er Laplace Transformatiónin, sum er ein Fourier Transformatión til funktiónir, sum ikki uppføra seg pænt.